

Wieliczenie z KPW zwiedzali Muzeum Numizmatyczne im. Emeryka Hutten-Czapskiego w Krakowie

W rodzinnym Stankowie gromadził starodruki, grafikę, porcelanę, militaria, monety, medale. Od 1879 r., gdy opuścił służbę cesarską, poświęcił się porządkowaniu zbiorów. Pod koniec życia majątek ziemski pozostawił synom a sam z żoną przeniósł się do Krakowa. Myślał o udostępnieniu swoich zbiorów publiczności. W tym celu kupił pałacyk przy ul. Wolskiej (obecnie ul. J. Piłsudskiego) i dobudował do niego pawilon przeznaczony na cele muzealne. Umieszczono tam wymowny napis: Monumentis Patriae naufragio ereptis = „Pamiętkom ojczystym wyrwanym z zagłady”. Zbiory przyjechały do Krakowa w 134 skrzyniach załadowanych do sześciu wagonów. Czapski wkrótce zmarł (23.07.1896 r.) i pochowany został na cmentarzu Rakowickim. Wdowa po nim Elżbieta z baronów Meyendorffów, doprowadziła do uporządkowania kolekcji i udostępnienia zwiedzającym. 12.05.1903 r. , zgodnie z wolą Czapskiego, muzeum przekazane zostało za pośrednictwem Gminy Miasta Kraków-Muzeum Narodowemu. Szczególną wartość ma w nim największy zbiór polskich monet, medali i orderów liczący ponad 11.000 eksponatów. („Kronika Krakowa”, 1996 r.) Muzeum im. Emeryka Hutten-Czapskiego funkcjonowało do wybuchu II wojny światowej.

W 1939 r. zostało zamknięte dla zwiedzających na ponad 70 lat. Aktualnie, dzięki funduszom z Unii Europejskiej na projekt „Europejskie Centrum Numizmatyki Polskiej” znowu możemy podziwiać bezcenne skarby. Kolekcja numizmatyczna liczy obecnie 100.000 obiektów z czego 2.500 najciekawszych obejrzelśmy na parterze pałacu. Na piętrze budynku zobaczyliśmy zbiór starodruków i map. Po opuszczeniu pałacu obok ogrodu, który zachował XIX wieczny charakter, udaliśmy się do pawilonu Józefa Czapskiego (1896-1993), wnuka Emeryka, publicysty, pisarza, teoretyka sztuki, artysty-malarza, rysownika. Józef Czapski w latach II wojny światowej, 1939-1941 był więźniem obozów sowieckich w: Starobielsku, Pawliszczew Borze i Griazowcu, co zaowocowało publikacjami: „Wspomnienia więzienne starobielskie” (1944) i „Na nieludzkiej ziemi” (1949). Po wojnie osiadł we Francji w Maisons Laffitte, gdzie współorganizował miesięcznik paryski „Kultura”. Józef Czapski zapisał swoją spuściznę Muzeum Narodowemu w Krakowie i od 2016 r. to muzeum biograficzne jest udostępniane publiczności. W skład ekspozycji wchodzi dokumenty, zdjęcia, publikacje, filmy, obrazy Józefa Czapskiego.

W budynku znajduje się także odtworzony pokój artysty z Maisons-Laffitte. Z tarasu na dachu

budynku można zobaczyć Pałac Czapskich z ogrodem, teren Sienkiewiczówki będącej własnością AGH i inne budynki oraz ogród przy ASP. Wszystko warto i trzeba zobaczyć. W wycieczce uczestniczyli członkowie KPW: Jadwiga Duda, Józef Duda, Anna Kisiel, Małgorzata Kwiatkowska, Zofia Prochwicz, Krystyna Wróbel i zaprzyjaźnione z KPW: Maria Grubecka, Elżbieta Jamróż, Małgorzata Ślusarczyk. Po ekspozycji oprowadzała nas Barbara Sionko, przewodnik po Krakowie. Natomiast 29.04.b.r. Pani Basia oprowadzała 15 osób z Wieliczki po wystawie pt. „Jacek Malczewski romantyczny” w Muzeum Narodowym. Dziękujemy.

Opracowała Jadwiga Duda